

Minimumloon

Naar aanleiding van de vraag van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid is er een standpunt dat vooral eenvoudig toepasbaar is, maar geen recht doet aan het begrip Wettelijk Minimum Loon. Het Wettelijk Minimum Loon was bij de invoering een Leefbaar Loon voor de arbeider die eenvoudige werkzaamheden moest verrichten. Het was een weekloon waarvan te leven was.

De vraag naar een minimum uurloon kan op dezelfde wijze opgelost worden als nu gedaan wordt voor het bellen met een mobieltje. Vergoeden van de goedkope tikken, want het mobieltje was er toch al. Het is als de kilometervergoeding die in rekening gebracht mag worden van de belastingdienst, alleen de marginale kosten, niet de werkelijke kosten. Belangrijk punt dat vergeten wordt met het vergoeden van de marginale kosten zijn de vaste kosten.

Het is als de onzinbeloning in het onderwijs, waar iemand die 2 van de 8 lessen lesgaaf, 25% van de reiskosten vergoed krijgt. Zo iemand subsidieert zijn 2 uur werk met 75% van de reiskosten. Een constructie waarbij de kosten van een slechte organisatie afgewenteld worden op de werknemer.

Die benadering zit ook in de simpele benadering van het minimumuurloon, het delen van het minimumweekloon door een standaard aantal gewerkte uren. Dan worden alleen marginale kosten in rekening gebracht en niet de echte kosten. Heel prettig voor werkgevers en andere gebruikers van mensen in deeltijd. De gemeenschap, of de leefbaarheid van de persoon, draait op voor de vaste kosten.

Zoals een auto huren per uur meer kost als de auto per dag en niet per maand gehuurd wordt, zou dat ook voor het minimumloon moeten gelden. Mensen in de bijstand die kosten delen wordt het voordeel van verstandig gedrag afgenomen, dat is de kostendelersnorm, waarom wordt dat dan ook niet gedaan bij ondernemers die deeltijdwerkers gebruiken in hun bedrijfsmodel. Laat hen meebetalen aan de kosten die ze op anderen afwentelen.

Ondernemers zijn niet zelig, hoeven niet te worden vertroeteld. Hetzelfde geldt voor werkers. Maar betaal ze dan wel een redelijk loon, een loon dat rekening houdt met de omstandigheden. Omstandigheden zijn bijvoorbeeld ook de kosten om die arbeid te reproduceren, om die arbeid beschikbaar te laten zijn voor de vraag naar arbeid. Zoals het in redelijke staat beschikbaar zijn om arbeid te verrichten. Daarvoor is een leefbaar inkomen noodzakelijk.

Eigenlijk is het heel simpel. Een minimum inkomen is het inkomen dat men nodig heeft om in minimale omstandigheden te kunnen overleven. Nou leven we in Nederland in een welvarend land waardoor je mag verwachten dat er een leefbaar minimum is. Het minimumloon is vastgesteld als een economisch minimum. €358,05 Daarnaast bestaat een sociaal minimum voor mensen die niet in staat zijn een baan te vinden. Het zijn arbitraire grootheden. Uw ministerie meent dat gehuwde mensen van €356,70 per week kunnen leven.

Werkgevers kunnen nu bijdragen aan een leefbaar inkomen door deeltijdwerk te bieden tegen een kostendelersloon. Een praktische suggestie is een **urendelersloon**.

Beloning = (werkuren * marginaal loon) +
 ((weekuren – werkuren) / weekuren * progressiefactor) * marginaal loon